

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.048/2020/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Környei László János egyéni ügyvéd (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Dulin György Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe., ügyintéző dr. Dulin György ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményei tárgyában indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 59.M.563/2018/21. számú ítéletével szemben a felperes által 22. sorszámon benyújtott fellebbezés, illetve az alperes által a másodfokú eljárás során előterjesztett 6. sorszámú csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000 (százötvenezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget.

A felperest terhelő 194.400 forint (százkilencvennégyezer négyszáz) fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi a másodfokú bíróság az alperest, hogy a NAV külön felhívására fizessen meg 9.853 (kilencezer nyolcszázötvenhárom) forint fellebbezési illetéket az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [1] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2019. május 27. napján meghozott 59.M.563/2018/21. sz. ítéletével elutasította a felperes keresetét, melyben a 2018. február 13-án kibocsátott azonnali hatályú felmondás jogellenességével összefüggő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

- [2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1990. augusztus 21-től állt határozatlan idejű munkaviszonyban az alperessel, illetve az alperesi jogelődde, autóvillamossági szerelő munkakörben. Az alperes arra hivatkozva szüntette meg azonnali hatályú felmondással a felperes munkaviszonyát, hogy a munkaviszonyból származó és a munkakörébe tartozó lényeges

kötelezettségét szándékosan és jelentős mértékben megszegte, amikor „munkalap felvétele nélkül szervizelt gépjárművet”. A felperes - az indokolás szerint - az események leírását tartalmazó, 2018. február 9-én felvett jegyzőkönyvben foglaltakat aláírásával elismerte.

- [3] Az elsőfokú bíróság annak vizsgálatakor, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésére jogszerűen került-e sor, értékelte a lefolytatott bizonyítás eredményét, vagyis a felperes személyes nyilatkozatát, S.Zs. alperesi ügyvezető nyilatkozatát, illetőleg a perben meghallgatott tanúk vallomását. Álláspontja szerint annak volt jelentősége az ügy érdemi elbírálásakor, hogy a felperes által is szervizelt gépjármű nem rendelkezett munkalappal, azt a felperes nem kérte el és nem is ellenőrizte a saját munkafolyamata elvégzésekor. A felperes minden további feltétel hiányában elvégzett egy szervizelési tevékenységet, amely a munkalapon nem lett rögzítve. A munkalap hiányát ugyanakkor nem jelezte a feletteseinek és a munkáltatói jogkör gyakorlójának sem, illetve az ügyről feljegyzést, nyilvántartást nem készített, nem tett lépést az iránt, hogy a gépkocsi szervizelése megfelelően dokumentálásra kerüljön. Az elsőfokú bíróság figyelembe véve V.L. tanúvallomását, aki az érintett gépkocsit a korábbi munkatársi ismereteit felhasználva szabályellenesen vitte be szerelésre az alperes telephelyére. Az ő nyilatkozata alapján a portaszolgálat is valótlan adatokat rögzített, mert S.L. tüntette fel munkafelnevőként, annak ellenére, hogy a telephelyre történő bevitelkor a gépkocsi nem rendelkezett munkalappal. A gépkocsi - munkalap hiányában - nem jogszerűen tartózkodott az alperes telephelyén, melyről egyébként P.I.-nek is információja volt és ennek ellenére kezdett el szervizelési tevékenységet végezni az autón. Ugyanakkor P.I. kérésére a felperes is elvégzett egy tevékenységet a gépjárművel kapcsolatban, annak ellenére, hogy tudomása volt a munkalap hiányáról. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette, hogy valamennyi a perben meghallgatott tanú egyezően adta elő, hogy a gépjárműhöz kapcsolódó munkalap kiállítása kötelező, nem mellőzhető. Azon kell rögzíteni az összes munkafolyamatot, amit az autón elvégeznek, a vevő felé történő megfelelő kiszámlázás, a garanciális jogok érvényesítése, illetőleg a munkavállalók juttatásainak megfelelő kiszámítása érdekében.
- [4] Az elsőfokú bíróság nem találta bizonyítottnak azt a felperesi hivatkozást, hogy az alperes egy értekezleten azt kérte, segítve a munkafelnevők munkáját a szerelők próbáljanak meg rugalmasak lenni és adott esetben tekintsenek el a munkalap kiállításától is. A felperes előadásával szemben a tanúk vallomása éppen azt erősítette meg, hogy az alperesnél kötelező elvárás volt a munkalap valóságnak megfelelő kiállítása és azon minden munkafolyamat rögzítése.
- [5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes maga is elismerte, megszegte a munkáltatónál irányadó előírásokat, amikor a kötelező eljárási renddel ellentétben a gépjárművet munkalap hiányában szervizelte. Nem győződött meg arról, hogy a gépjármű rendelkezik-e munkalappal, illetve tudomást szerzett a szabályellenes helyzetről, ezt mégsem jelezte a munkatársainak. Figyelemmel arra, hogy a munkaköri leírás is tartalmazta a munkalap szabályszerű kiállításával kapcsolatos kötelezettségeket, az elsőfokú bíróság megállapíthatónak találta, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 58. § (1) bekezdés a) pontja szerinti munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettség szándékos megszegése megvalósult.

A felperes fellebbezése

- [6] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereseti kérelemnek helyt adó érdemi döntés meghozatalát kérte a Pp. 371. § (1) bekezdés b) és c) pontjára hivatkozva, a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján.
- [7] Fellebbezésében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből téves következtetésekre jutott. Álláspontja szerint jelentősége volt annak, hogy ugyanabban a munkakörben huszonhét éven keresztül végzett munkát az alperesnél és a munkájával korábban soha nem volt probléma, mindig maradéktalanul és a legjobb tudása szerint ellátta a feladatait. Nem vitatta, hogy valamennyi gépjármű esetében szükséges és elengedhetetlen a munkalap kiállítása. A konkrét ügyben azonban figyelembe kellett venni, hogy P.I. munkatársától azt a tájékoztatást kapta, „folyamatban van a munkalap elkészülése”. A felperesnek nem volt felróható, hogy Zs.G. munkafeltevő a munkalapot nem készítette el annak ellenére, hogy a gépjármű forgalmi engedélye, kulcsa az asztalán volt, továbbá P.I. szolt neki, állítsa ki a munkalapot a gépjárműre. Arról, hogy a gépkocsi hogyan és miként jutott be az alperesi telephelyre, a felperes nem rendelkezett információval. Ezen kívül az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a körülményt sem, miszerint bizonyos esetekben a javítási folyamat során is keletkezhetett olyan hibakód, amelyet a rendszer generált és amelyet tényleges hiba hiányában törölni kellett. Az ilyen hibákat, törléseket nem kellett ráírni a munkalapra, mert ebben az esetben csupán egy olyan hibakód törlése történt, amit a szerelési folyamat generált. Álláspontja szerint a munkavégzés során elengedhetetlen a munkatársak közötti kölcsönös bizalom, a megfelelő együttműködés érdekében. P.I. arról tájékoztatta, hogy a munkalap kiállítása folyamatban van, ezért megbízva a munkatársában további intézkedést nem látott szükségesnek.
- [8] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a munkaviszonyból származó kötelezettségét szándékosan és jelentős mértékben megszegte. Szándékosság ugyanis csak abban az esetben állna fenn, amennyiben a felperes a magatartása következményeit kívánta volna, vagyis az lett volna a szándéka, hogy ne készüljön munkalap, vagy ebbe az eredménybe belenyugodott volna. Következményként kellett volna figyelembe venni a jogviszony megszüntetését is, vagyis azt, hogy a felperes szándéka irányulhatott-e huszonhét év kifogástalan munkavégzést követően a jogviszonya megszüntetésére. Nem lehetett megállapítani a szándékosságot amiatt sem, mert a hibakódot abban a téves feltevésben törölte, hogy a munkalap el fog készülni. Ezen kívül a kötelezettségzegése nem volt olyan jelentős mértékű, ami alapot adhat azonnali hatályú felmondás kibocsátására, ezért elegendő lett volna csekélyebb súlyú szankció alkalmazása.

Az alperes csatlakozó fellebbezése és fellebbezési ellenkérelme

- [9] Az alperes csatlakozó fellebbezésében kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését támadta, annak megváltoztatását kérte akként, hogy az elsőfokú eljárásban előterjesztett költségigényének megfelelően, 637.500 forint + ÁFA összegben kérte a felperes marasztalását.
- [10] Az alperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (1) bekezdése, továbbá a Pp. 81. § (1), (3), (5) bekezdéseinek megsértésével járt el, amikor az alperes által költségjegyzék nyomtatványon megbízási szerződés alapján előterjesztett költségigénytől eltérően állapította meg az elsőfokú perköltség összegét úgy, hogy nem adta indokát az eltérésnek.
- [11] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében a perköltséget meghaladó részében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítékokat okszerűen és megfelelően értékelve megalapozott, érdemben jogszerű döntést hozott.
- [12] Érvelése szerint kétséget kizáróan bizonyította, a felperes tudott arról, hogy a kérdéses gépjárműhöz nem készült munkalap. A felperes tisztában volt azzal az alapvető elvárással is, hogy minden esetben szükséges és kötelező munkalap kiállítása, mely nem csupán a munkáltató gyakorlata, hanem a munkaköri leírásban foglalt kötelezettség is volt. A felperes tudva a hiányosságról, ezt mégsem jelezte a feletteseinek. Mindezekre tekintettel nem megalapozottan hivatkozott fellebbezésében a szándékosság hiányára. Nem annak volt jelentősége, hogy milyen megfontolásból nem töltötte ki a munkalapot vagy adott esetben, miért nem jelezte ennek hiányát a felettesei részére. A felperes munkalap nélkül végzett munkát a gépkocsin, annak ellenére, hogy valamennyi tanú egyező előadása szerint ez egyértelműen tiltott volt. A felperes P.I. tanúvallomásával egyezően azt adta elő, a tanú azt közölte vele, a munkalap elkészítése folyamatban van. A felperesnek ez alapján tudnia kellett arról, hogy a munka elvégzésekor nem állt rendelkezésre munkalap. Ennek ellenére elvégezte a munkát, amit a munkáltató egyértelmű utasításai alapján nem tehetett volna meg. Mindez szándékosság megállapítását tette lehetővé, hiszen a tudata teljes mértékben átfogta a helyzetet.
- [13] A munkáltatói intézkedés indokoltságát illetően az alperes rámutatott, hogy egyetlen munkavállaló számára sem tolerálható a szabálytalan munkavégzés, mivel ez beláthatatlan következményekkel járna az alperes munkaszervezetében.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [14] A felperes fellebbezése nem megalapozott, az alperes csatlakozó fellebbezése nem megalapozott a következők szerint.
- [15] Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg és megfelelő jogi következtetések levonásával érdemben jogszerű döntést hozott.
- [16] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása körében a következő - a bizonyítékok alapján megállapítható - tényeknek tulajdonított jelentőséget a felmondás jogellenességének vizsgálata körében.
- [17] Az események kapcsán 2018. február 9. napján felvett jegyzőkönyv (1/F/3. irat) a következőket tartalmazta. 2018. február 8-án a biztonsági szolgálat jelezte, hogy a XXX forgalmi rendszámú gépkocsi el akarja hagyni a telephelyet, ugyanakkor nincs rajta munkalapszám. A gépkocsi 2018. február 6. napja óta volt az alperes telephelyén. A feljegyzés szerint ennek észlelését követően Zs.G. írt kapujegyet a távozó gépkocsinak azért, mert P.I. közölte, hogy az autót csak átmenetileg viszik el, azt vissza fogják hozni, ezért vitte el a forgalmit a kapujeggyel együtt. Tekintettel arra, hogy Zs.G. tudomása szerint nem történt javítás, ezért a forgalmit visszaadta. K.T. telephelyvezető, mindezek észlelésekor Zs.G. munkafeltevővel készített munkalapot, melyen a felperes, illetőleg P.I. utólag rögzítették az általuk elvégzett munkálatok adatait. A bejegyzés szerint a felperes hibakód törlést végzett a gépjárművön. A felperes a jegyzőkönyvet aláírta, ahhoz nem fűzött megjegyzést. Az abban foglaltakat az elsőfokú eljárás során sem vitatta.
- [18] A felperes munkaköri leírása (1/F/2. irat) tartalmazta, hogy a felperes feladata a munkalap /garanciális munkalap szakszerű és teljes körű kitöltése, a folyamatos kapcsolattartás a munkafeltevővel, a javításhoz tartozó információk azonnali átadása. Az alperes által kibocsátott azonnali hatályú felmondás - mindezen előzményekre tekintettel - a munkaviszonyból eredő lényeges kötelezettség szándékos és jelentős mértékű megszegésének értékelte, hogy a felperes „munkalap felvétele nélkül szervizelt gépjárművet”.
- [19] A perben lefolytatott bizonyítás eredményeként a felperes személyes nyilatkozatát és a tanúk vallomását figyelembe véve megállapítható volt, hogy a jegyzőkönyvben rögzítettekkel egyezően a kérdéses XXX forgalmi rendszámú gépkocsit egy korábbi alperesi munkatárs, V.L. vitte be munkalap nélkül az alperes telephelyére. A gépkocsit várakozást követően P.I.-re bízta, akinek elmondta, hogy véleménye szerint mi a gépjármű hibája. Miután P.I. elvégezte az általa indokoltnak tartott ellenőrzést a gépkocsin, a felperest kérte meg, hogy a szerelés folytán keletkezett hibakódot törölje. A felperes ekkor rákérdezett, hogy mi a helyzet a munkalappal, melyre P.I. azt a választ adta, hogy a munkalap elkészítése folyamatban van. A munkalap elkészítésére végül a gépkocsi telephelyről történő kiviteléig nem került sor.

- [20] Valamennyi tanú egyező előadása és az alperes ügyvezetőjének az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozata alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy egyértelmű és kötelező elvárás volt az alperesnél a munkalap kiállítása és kitöltése a javítás során. Eszerint munkavégzés kizárólag munkalap alapján történhetett, a javítandó gépkocsik csak munkalappal mehettek be az alperes telephelyére. Ennek azért volt alapvető jelentősége, mert a munkalapon rögzített szervizelési munkák alapján történt a számlázás az ügyfél felé. Ezen kívül bizonyos gépkocsi márkák esetében a garanciális jogosultságok, a gyártóval szembeni igényérvényesítés is munkalap alapján volt lehetséges. A munkalap a munkavállalók alapbéren felüli juttatásainak megállapítását illetően is lényeges információkat tartalmazott, ezért ennek hiányában egyértelműen tiltott volt bármilyen szerelési munkát elvégzése. Peradat, hogy ezekkel a követelményekkel a felperes is tisztában volt, hiszen erre nyilatkozott a per folyamán, a konkrét esetben pedig rá is kérdezett P.I-nél arra, hogy hol van a gépkocsi munkalapja. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg továbbá, hogy nem bizonyított az a felperesi állítás, miszerint a munkafelvévők munkájának megkönnyítése érdekében az alperes kérte a szerelőktől, hogy tekintsenek el a munkalap kiállításától. A felperes előadásán kívül ilyen tartalmú munkáltatói utasításra, vagy gyakorlatra vonatkozó bizonyíték az elsőfokú eljárás során nem merült fel.
- [21] A felperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a szándékosság nem volt megállapítható. A Kúria MK 25. számú állásfoglalásában kifejtettek szerint a kötelezettségszegés abban az esetben szándékos, amennyiben az érintett kívánja a magatartása közvetlen eredményének bekövetkezését vagy eshetőlegesen szándékkal belenyugszik a következmények bekövetkezésébe. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes tudott arról, hogy nem áll rendelkezésre a hibakód törlésekor a munkalap, hiszen P.I. nem tett ilyen kijelentést. A felperes nyilvánvalóan tisztában volt azzal is, hogy a munkalap kiállítása alapvető és lényeges elvárás az egyes munkafolyamatok elvégzését megelőzően. A per folyamán maga nyilatkozott akként, munkalap nélkül gépkocsi javítását, a telephelyre történő behozatalát eleve nem lehetett megkezdeni.
- [22] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes magatartása szándékosnak minősült, hiszen belenyugodott abba a következménybe, hogy adott esetben nem készül munkalap a gépkocsi szervizeléséről. Helytállóan értékelte e körben az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes nem tett semmit annak érdekében, hogy igyekezzen pótolni a munkalap hiányát, vagy a helyzet tisztázása érdekében ezt jelezze valamelyik kompetens munkatárs részére.
- [23] Az azonnali hatályú felmondás jogszerűségének értékelésekor nem lehetett figyelembe venni, hogy a felperes korábban több évtizeden keresztül megfelelően, kifogás nélkül látta el a munkáját. Annak sem lehetett jelentőséget tulajdonítani, hogy a felperes milyen életkorú és mikor válhat nyugdíjra jogosulttá. Az azonnali hatályú felmondás olyan alapvető és súlyos kötelezettségszegés miatt bocsátható ki, amely nem teszi lehetővé a jogviszony további fenntartását. A BH2008.76 számú döntésében a Kúria rámutatott, hogy az azonnali hatályú felmondás vizsgálatakor nem értékelhető a munkavállaló addigi munkaviszonya során tanúsított korábbi magatartása. A munkajogi szankció kiválasztása a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozik, ezért a munkaügyi perben eljáró bíróságnak nincs lehetősége az azonnali hatályú felmondás helyett enyhébb jogkövetkezményt

alkalmazni. A másodfokú bíróság e körben jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes ügyvezetője, mint törvényes képviselő nyilatkozott az elsőfokú eljárás során és részletes indokát adta annak, hogy a szabályos munkavégzéssel kapcsolatban milyen követelmények, elvárások érvényesülnek és ezek megszegése esetén - a többi foglalkoztatott jogkövető magatartása érdekében - miért találta indokoltnak a legsúlyosabb munkajogi szankció alkalmazását.

- [24] Az alperes csatlakozó fellebbezése a perköltség összegét illetően szintén nem volt megalapozott. Az elsőfokú bíróság valóban nem indokolta, hogy mi alapján mérsékelte az alperes által költségjegyzék nyomtatványon és megbízási szerződés csatolásával előterjesztett konkrét költségigényhez képest a perköltség összegét. A másodfokú bíróság azonban ennek ellenére nem látott lehetőséget a fellebbezés alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására, mivel az alperes által előterjesztett költségigényt rendkívül eltúlzottnak találta jelen ügy jogi bonyolultágára, a beadványok és a tárgyalások számára is figyelemmel. Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség már jelentősen meghaladta az IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján igényelhető, a pertárgyérték 5%-ának megfelelő mértéket. Az alperesi jogi képviselő beadványainak munkaigényessége, az eljárás időtartama, a tárgyalások száma, az ügy viszonylag egyszerű megítélésű jellege alapján a másodfokú bíróság az alperes által előterjesztett összecszerúséget rendkívül eltúlzottnak találta és egyet értett az elsőfokú bíróság döntésével az összeg meghatározását illetően. Mindezek alapján - pótolva az elsőfokú bíróság által elmulasztott indokolást - az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a fentiekre tekintettel határozta meg az alperes perköltségét a pertárgy értékéhez és az ügyben kifejtett jogi képviseleti tevékenységhez igazodó összegben.

A felek fellebbezése nem volt alapos, mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban : Pp.) 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

- [25] A másodfokú bíróság a másodfokú eljárás során pervesztes felperest terhelő perköltségről a Pp. 81. §, 82. §, 83. § -ai, továbbá az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján rendelkezett az alperes által előterjesztett költségigény mérséklésével. Ennek során figyelembe vette a fellebbezéssel érintett pertárgyértéket (1.620.000 + 810.000 forint), továbbá a másodfokú eljárás során kifejtett jogi képviseleti tevékenységet, továbbá azt, hogy a másodfokú eljárás során tárgyalás tartására nem került sor.

A felperest terhelő fellebbezési eljárási illetéket a munkavállalói költségkedvezményre tekintettel az állam viseli, figyelemmel a Pp. 525.§-ában foglaltakra. Az illeték összegét a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII törvény (továbbiakban: Itv.) 39.§ (1) bekezdése és 46.§ (1) bekezdése alapján határozta meg. Az alperes a perköltségre vonatkozó fellebbezése előterjesztésével egyidőben igazolta 17.145 forint fellebbezési illeték megfizetését. A másodfokú bíróság az alperes csatlakozó fellebbezésével érintett értéket 637.500 forint - 300.000 forint, azaz 337.500 forintban

állapította meg az Itv. 39.§ (1) bekezdése és 46.§ (1) bekezdése alapján. Az alperes az ez alapján megállapítható 27.000 forint fellebbezési illetékből - a meg nem fizetett rész, azaz 9.853 forint megfizetésére köteles. Az illetékre vonatkozó rendelkezés a Pp. 383.§ (6) bekezdésén alapult.

[26] A másodfokú bíróság a fellebbezést, a vészhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm.rendelet 29. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 16.

dr. Orosz Andrea s.k.

a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k..

Asbóth Balázs s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó